

Arrest

nr. 228 247 van 30 oktober 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat O. TODTS
Kolenmarkt 83
1000 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 6 augustus 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 juli 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat O. TODTS en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 18 november 2015, diende op 7 december 2015 een verzoek om internationale bescherming in. Vingerafdrukkenonderzoek toonde aan dat verzoeker in het bezit was van een paspoort, dat geldig was tot 4 mei 2016, met een Portugees visum type C, geldig van 30 oktober 2015 tot 28 november 2015 (VIS).

1.2. Op 28 april 2016 nam de Dienst Vreemdelingenzaken een "*beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten*" (bijlage 26^{quater}). Het beroep tegen deze beslissing werd verworpen door de Raad (RvV 31 januari 2017, nr. 181 488).

1.2. Op 3 juli 2019 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 3 juli 2019 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 07/12/2015
Overdracht CGVS: 11/12/2018*

U werd gehoord op het CGVS op 13 juni 2019, van 14u tot 17u55, bijgestaan door een tolk Portugees. Uw advocaat, mr. De Maeyer, loco mr. Furstenberg, was hierbij aanwezig gedurende het hele persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, van Bawoyo-origine, afkomstig van Luanda. Uw beide ouders zijn van Cabindese origine. Zelf woonde u sinds u klein was in Luanda, maar u ging regelmatig op vakantie naar uw familie in Cabinda. U werkte voor een cateringbedrijf op een boorplatform. Tussen mei en juni 2012 begon u zich te interesseren voor de politiek en meer bepaald voor de onafhankelijkheidsstrijd van Cabinda. U kreeg een vorming bij Flec (volgens uw verklaringen Frente de Libertação do Escravo / do Enclave de Cabinda) en sloot zich bij Flec aan. U begon op het boorplatform waar u werkte propaganda te maken voor Flec en u kwam er samen met gelijkgestemden om over Cabinda te praten. In 2013 waarschuwde uw manager u een eerste keer dat u op een dag problemen zou kunnen krijgen met wat u deed. In mei 2015 nam u deel aan een staking op het boorplatform. Hierna informeerde uw manager u dat u gezocht werd door DNIC, de Angolese geheime dienst. Hierop besloot u het boorplatform vroegtijdig te verlaten en keerde u terug naar Luanda waar uw oom, een commandant in het Angolese leger, uw vertrek uit het land regelde. U reisde in november 2015 met het vliegtuig naar Portugal van waar u met de bus naar België doorreisde. Op 7 december 2015 vroeg u vervolgens internationale bescherming in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient vervolgens te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst maakt u uw engagement voor het FLEC-FAC en voor de Cabindese onafhankelijkheidsstrijd niet aannemelijk.

U geeft aan in 2012 begonnen te zijn met uw politiek engagement en tussen mei en juni 2012 een eerste vorming te hebben gekregen van FLEC (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, dd. 13/6/2019, p. 13; hierna notities CGVS). U verklaart dat u interesse had voor FLEC omdat uw vader (en ooms) reeds bij het FLEC aangesloten waren. Eerder verklaarde u dat uw vader in 1999 Angola diende te verlaten omwille van problemen die hij had met MPLA ten gevolge van zijn activiteiten voor FLEC. Echter, gevraagd wat voor problemen uw vader dan had in Angola, blijkt u dit niet te weten en komt u niet verder dan te stellen dat hij zich 'onveilig' voelde (zie notities CGVS, p. 6). Het is niet aannemelijk dat u, die Angola eveneens zou hebben verlaten omwille van dreigende problemen door uw engagement voor FLEC, niet op de hoogte bent van wat uw vader in Angola door zijn persoonlijk engagement zou hebben meegemaakt. Ook waarom uw grootmoeder uit Cabinda is weggegaan en naar België is gekomen, blijkt u niet te weten (zie notities CGVS, p. 15). Uw interesse voor de situatie van uw familie in Cabinda blijkt miniem. Dit tast reeds de ernst van uw engagement aan.

Gevraagd naar wat FLEC-FAC is, verklaart u eerst 'Frente de Libertação do escravo de Cabinda' (zie notities CGVS, p. 9; notities tolk achteraan notities CGVS).

Aan het einde van het gehoor deze vraag opnieuw gesteld, verklaart u dat het 'Frente de Libertação do enclave de Cabinda' is. Dat u er niet meteen in slaagt de naam van uw organisatie juist voluit te vermelden, tast opnieuw de oprechtheid van uw engagement aan. Er dient echter ook te worden opgemerkt dat het woord 'enclave', dat zich nochtans in de volledige naam van het FLEC bevindt en dat ook vermeld staat op het document van het FLEC dat u voorlegt, u volledig onbekend lijkt te zijn. Initieel gevraagd naar de naam van een stuk land, zoals Cabinda, dat omgeven wordt door andere landen, moet u het antwoord schuldig blijven, ook nadat de vraag werd geherformuleerd op uw verzoek (zie notities CGVS, p. 5). U verder dan uitdrukkelijk gevraagd wat een 'enclave' is, definieert u dit woord als: 'Dat zijn personen die onder het commando staan van mensen die boven hen staan.' U hierna door de protection officer gemeld dat Cabinda een enclave is, reageert u merkwaardig genoeg door te stellen: 'Juist, daarvoor strijden we. We willen onafhankelijk zijn.'

Het woord 'enclave' zegt u duidelijk niets. U verklaart nochtans bij het begin van uw interesse voor FLEC een vorming te hebben ontvangen over de geschiedenis van Cabinda en de vorming van het FLEC en nadien veel gesproken te hebben in groepen over de Cabindese onafhankelijkheid en de mensenrechten van de Cabindezen (zie notities CGVS, p. 9, 11, 13). Het kan aangenomen worden dat, indien u er op de hoogte werd gebracht van de opeenvolgende verdragen die gesloten werden met betrekking tot Cabinda, men toch ook zou toegelicht hebben wat een 'enclave' is, zeker aangezien dit woord voorkomt in de volledige naam van de organisatie.

Verder verklaart u dat u niet in Cabinda kan wonen, omdat u meteen zou gedood worden als u uw rechten opeist. U verklaart dat dat de reden is waarom 'wij' (de Cabindezen) het land verlaten en in het buitenland gaan spreken en strijden (zie notities CGVS, p.8). Echter, nergens uit uw verklaringen blijkt dat u, nadat u Angola verliet, enige activiteit had voor de Cabindese onafhankelijkheidsstrijd. U verklaart geen contact meer te hebben met iemand in Angola, in België geen politieke activiteiten meer te hebben, hoewel uw ouders nog naar bijeenkomsten van Flec gaan in Frankrijk weet u niet hoe het er momenteel aan toe gaat en u blijkt ook niet te weten hoe de nieuwe Angolese president staat ten opzichte van Cabinda (zie notities CGVS, p. 7, 14). Uw stelling dat overtuigde Cabindezen in Cabinda (en Angola) hun zeg niet kunnen doen, maar dan naar het buitenland trekken om daar actief te zijn, past u dus alvast zelf niet toe.

Uw verklaringen over uw beweerde 'activiteiten' voor FLEC - die zich blijkbaar beperkten tot veel praten op een booreiland en sporadisch in Cabinda zelf (zie notities CGVS, p.11, 12, 13) - zijn ook allesbehalve doorleefd. Enerzijds verklaart u meermaals dat spreken over het FLEC verboden is in Angola, de mensen die het over FLEC hebben gedood worden (zie notities CGVS, p. 6, 8), anderzijds had u er zich blijkbaar helemaal geen rekenschap van gegeven dat u in de problemen kon komen en beseft u pas dat er iets aan het gebeuren was toen de mensen in de refter u op een rare manier bekeken (zie notities CGVS, p. 10-11). U verklaart nochtans zelf dat niet enkel Cabindezen op het booreiland u konden horen maar ook Angolezen en dat u er zeker van bent dat een aantal 'jongeren' zijn gaan klagen. Indien u werkelijk dacht dat praten over FLEC uw dood kon betekenen en dat de geheime dienst iedereen kan afluisteren, is het niet aannemelijk dat u, in het bijzijn van anderen, blijkbaar zorgeloos ('ik had me er geen rekenschap van gegeven dat ik in de problemen zat'; 'Op een bepaald moment in de refter bekijken de mensen je op een rare manier alsof er iets was en toen beseft ik dat er iets aan het gebeuren was') sprak over de Cabindese onafhankelijkheidsstrijd. Ook uw bewering dat jullie met de groep van het boorplatform, die u 'Juventude da Flec' noemt, een audiëntie zouden hebben aangevraagd met de Angolese president (zie notities CGVS, p. 12) tart alle verbeelding. Doorheen het hele persoonlijk onderhoud legt u verklaringen af die erop moeten wijzen dat nog maar spreken over FLEC tot de dood kan leiden. Het is dan ook allerminst aannemelijk dat, gevraagd naar wat jullie op het boorplatform wilden bereiken met jullie vergaderingen en gesprekken over Cabinda, u verwijst naar een audiëntie met de president die jullie wilden bekomen.

Ook uw verklaringen over de manier waarop u in contact kwam met het FLEC, zijn niet coherent. U verklaarde immers dat u, dankzij generaal Armando Zulu in contact kwam met FLEC, die toen (dus ergens in mei-juni 2012 toen u zich begon te engageren) nog generaal was van FLEC-FAC maar later generaal werd in de FAA (zie notities CGVS, p. 14). Echter, uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt nu dat Generaal Mauricio Amado Zulu zeker al sinds januari 2007 deel uitmaakt van de FAA en hij toen zelfs aankondigde dat het FLEC opgehouden was te bestaan. Dat hij u dan in 2012, als generaal van het FLEC geïntroduceerd zou hebben, is niet aannemelijk. Bovendien verklaarde u dat de man nog steeds generaal is in de FAA, terwijl uit informatie blijkt dat hij eind 2018 uit het leger werd ontslagen door de nieuwe Angolese president.

Uw verklaringen met betrekking tot uw engagement voor de Cabindese onafhankelijkheid en voor FLEC zijn allesbehalve geloofwaardig te noemen.

Bijgevolg kan ook geen geloof worden gehecht aan de problemen die u daardoor zou ondervonden hebben. Bovendien kan worden opgemerkt dat de problemen die u kende - hoewel u meermaals verwijst naar het feit dat spreken over FLEC en Cabinda tot de dood leidt - zeer beperkt zijn. U zou enkel via derden - uw manager, uw huisbaas, uw oom - te horen hebben gekregen dat u gezocht werd door de Angolese autoriteiten. Ondanks uw verklaringen dat Angola beschikt over een doortastende geheime dienst die er af luisterpraktijken op nahoudt en dat alles in Angola gecontroleerd wordt door MPLA (zie notities CGVS, p. 8), kregen de autoriteiten u niet te pakken, hoewel uw manager blijkbaar al sinds 2013 op de hoogte was dat u gezocht zou worden en u nog tot juni 2015 aan het werk was op het boorplatform (zie notities CGVS, p. 11).

Verder kan nog worden opgemerkt dat u, met uw eigen paspoort, onder uw eigen naam, en met een visum voor Portugal, zonder problemen Angola wist te verlaten op 13 november 2015 (zie notities CGVS, p. 7, informatie in uw administratief dossier, stempel in uw paspoort). U verklaart dat uw oom, die commandant is bij de FAA, dit allemaal voor u regelde. Indien uw oom in staat was iets te regelen voor iemand die blijkbaar door de zeer machtige geheime dienst van Angola gezocht werd, kan aangenomen worden dat hij ook voldoende macht had om in Angola zelf iets aan uw beweerde problemen te doen.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

De documenten die u voorlegt in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming wijzigen het voorgaande niet. Uw (originele) identiteitskaart en de kopie van uw Angolees paspoort bevatten identiteitsgegevens die hier niet worden in twijfel getrokken. Deze documenten tonen overigens niet aan dat u van Cabindese origine bent. Bovendien kan nog worden opgemerkt dat op uw paspoort J. als familienaam en S. F. als voornamen vermeld staan. Op uw identiteitskaart is het echter omgekeerd - zoals u ook erkent tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS (zie notities CGVS, p. 3). U kan hier echter geen verklaring voor geven. Verder legt u een kopie van het verblijfsdocument van uw beweerde vader neer. Er dient te worden opgemerkt dat dit verblijfsdocument is opgesteld op naam van M.R.B., daar waar u verklaart dat uw vader J.P.F. is (zie notities CGVS, p. 3) en uit uw identiteitskaart blijkt dat uw vader J.P. heet. Opnieuw kan u niet uitleggen waar de naamsverandering van uw vader vandaan komt. Het artikel uit 'La Libre Afrique' (dd. 12/2/2019) betreft arrestaties die in Angola hebben plaatsgevonden, maar heeft geen betrekking op u persoonlijk. Wat betreft het document (dd. 9/4/2019) van FLEC, ondertekend door mr. T., waarin wordt gesteld dat u sinds 2012 lid en propagandist bent van FLEC, kan worden opgemerkt dat dergelijke documenten slechts een bewijswaarde hebben voor zover ze ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. Bovendien zijn dergelijke documenten eenvoudig te fabriceren en na te maken.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren op de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud van het CGVS. Daar u geen opmerkingen heeft overgemaakt, wordt u geacht in te stemmen met de inhoud ervan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

*"- het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen;
- van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;
- artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking)*

- artikelen 15,16 en 17 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking)
- het artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie
- de rechten van de verdediging
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen.”

Na een korte theoretische toelichting “*in rechte*”, gaat verzoeker *in casu* in op de motivering van de bestreden beslissing wat de weigering van de vluchtelingenstatus betreft. Hij betwist deze motivering op de verschillende punten:

(1) Waar de bestreden beslissing stelt dat verzoekers kennis over zijn familiale achtergrond lacunair is, wijst verzoeker dit aan zijn eigen problemen en het feit dat hij geen nauw contact meer had met zijn vader sinds deze in België verblijft. Verzoeker weet wel dat zijn vader niet als vluchteling werd erkend doch geregulariseerd werd in België.

(2) Wat de betekenis van de afkorting ‘FLEC’ betreft, stelt verzoeker inderdaad vast dat er een fout werd gemaakt tijdens zijn persoonlijk onderhoud toen hij het woord *esclavo*, dat slaaf betekent vermeldde, doch hij weet niet of dit een vertalingsfout of een vergissing van hem betreft. Hij stelt desalniettemin vast dat hij nadien zijn verklaringen heeft verduidelijkt en wel de juiste betekenis van de afkorting ‘FLEC’ kon vermelden.

Wat de betekenis van het woord ‘enclave’ betreft, benadrukt verzoeker dat hij niet *per se* verwees naar een stuk land, maar wel naar “*de mensen die het voorwerp maken van een bezetting*”. Hij meent dat zijn definitie misschien niet juridisch correct is, doch wel relevant is indien zij wordt toegepast op de situatie van Cabinda.

(3) Waar de bestreden beslissing wijst op de afwezigheid van activiteiten van verzoeker met betrekking tot de Cabindese onafhankelijkheidsstrijd in België, wijst verzoeker erop dat de activiteiten van het FLEC zich voornamelijk bevinden in Frankrijk. Verzoeker kan hieraan niet deelnemen omdat hij als verzoeker om internationale bescherming in België het land niet mag verlaten. Verzoeker wijst er verder op dat hij wel geïnformeerd is over de politieke situatie en onderhandelingen inzake de erkenning van Cabinda en hierover kan vertellen, zoals blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud. Hij heeft hierover ook veel krantenartikelen neergelegd.

(4) Wat de in de bestreden beslissing vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers activiteiten met betrekking tot de Cabindese onafhankelijkheidsstrijd in Angola betreft, benadrukt verzoeker dat hij over de situatie van Cabinda sprak met Cabindese collega’s werkzaam op het boorplatform, doch dat bepaalde Angolezen ook deelnamen aan deze discussie. Hij stelt via “*whatsapp*” te zijn aangemaand om niet meer terug te keren. Hij wijst erop dat hij de namen van zijn collega’s heeft vermeld tijdens het persoonlijk onderhoud en dat sommigen onder hen ook problemen gekend hebben. Verzoeker benadrukt verder dat hij met zijn collega’s een staking heeft georganiseerd, waarbij één van de eisen een ontmoeting met de president was. Dit was voldoende om problemen te veroorzaken.

(5) Wat de manier betreft waarop verzoeker in contact kwam met het FLEC, benadrukt verzoeker andermaal dat hij contact had met Zulu. Hij voert aan dat de generaal nog sympathisant was van het FLEC en Cabindezen hielp om naar de enclave te gaan.

Verzoeker voert verder aan dat zijn verklaringen verkeerd werden geïnterpreteerd: “*Gevraagd wanneer hij Zulu leerde kennen, antwoordde de eiser dat hij toen nog bij FLEC was en bezig met de onderhandelingen. Zulu is inderdaad bekend. De eiser had hem toen niet bij de luchthaven ontmoeten, in 2012. De eiser verklaarde effectief dat toen hij in de luchthaven, in 2012, persoonlijk leerde kennen, droeg hij “de uniform van FAA met insignes erop”. Hij had niettemin wel uniform van FAC bij zijn thuis die hij aan de eiser laat zien (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 14).*

De eiser heeft verkeerdelijk gezegd dat Zulu nog generaal was maar wel verklaard dat hij niet meer in contact was maar soms hij hem “googled”. De eiser was niet geïnformeerd op het moment van het gehoor dat een paar maanden voordien, Zulu ontslag kreeg”.

(6) Met betrekking tot de vaststelling dat verzoeker legaal Angola verliet, benadrukt verzoeker dat hij al over zijn eigen paspoort beschikte, maar een visum kon bekomen met tussenkomst van zijn oom. Hij reisde via de militaire luchthaven, opnieuw met hulp van zijn oom die bij de FAA werkt. Dit betekent echter niet *per se* dat hij openlijk verzoekers gevaarlijke situatie kan oplossen.

(7) Wat de identiteit van verzoeker betreft, merkt de bestreden beslissing op dat verzoekers naam op zijn identiteitskaart omgekeerd staat geschreven dan op zijn paspoort, doch hij verbindt geen gevolgen aan deze vaststellingen. De commissaris-generaal blijkt verder de authenticiteit of bewijswaarde van deze documenten niet te betwisten, zodat zijn identiteit volgens verzoeker niet ter discussie staat. Hij licht verder toe dat “*Deze vergissing komt uit het feit dat op zijn identiteitskaart, J. is zijn voornaam maar ook zijn “appelide”, dat wil zeggen voornaam maar werd verkeerdelijk opgeschreven als “achternaam”*”. Wat de identiteit van zijn vader betreft, wijst verzoeker erop dat deze een *alias* gebruikte.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht, en een theoretische uiteenzetting over een aantal van deze bepalingen laat niet toe om vast te stellen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn relaas aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat hij zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het formuleren van loutere *post factum* beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. De Raad treedt de commissaris-generaal bij dat verzoeker zijn engagement voor de FLEC-FAC en de Cabindese onafhankelijkheid en de problemen die hieruit voortvloeien niet aannemelijk maakt, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing dat (i) verzoeker een gebrek aan interesse voor de situatie van zijn familie in Cabinda vertoont, (ii) hij er niet meteen in slaagt de volledige naam van het FLEC juist te vermelden tijdens het persoonlijk onderhoud en (iii) niet weet wat een enclave is, (iv) hij geen enkele activiteit ondernam voor de Cabindese onafhankelijkheidsstrijd na zijn vertrek uit Angola, hoewel hij zelf verklaarde dat overtuigde Cabindezen naar het buitenland moeten trekken om er hun zeg te doen, (v) zijn verklaringen over zijn activiteiten bij het FLEC ongeloofwaardig en ondoorleefd overkomen in het licht van de door hem geschetste dreiging, (vi) verzoeker incoherente verklaringen aflegt over de manier waarop hij in contact kwam met het FLEC, die tegenstrijdig zijn met objectieve informatie, (vii) de problemen die verzoeker kende omwille van zijn activiteiten zeer beperkt waren en (viii) verzoeker met zijn eigen paspoort en een visum voor Portugal op legale wijze Angola kon verlaten.

Verzoekers verweer dat hij weinig kennis heeft over de situatie van zijn familie in Cabinda omwille van zijn eigen problemen en het feit dat hij geen nauw contact met zijn vader die al lang in België verblijft, biedt geen afdoende verschuiving voor verzoekers gebrek aan interesse hierover. Het feit dat verzoeker geen nauw contact zou hebben met zijn vader betreft immers een blote *post factum* beweren die wordt tegengesproken door zijn verklaringen dat hij in België een verzoek om internationale bescherming wou indienen omdat zijn vader hier verbleef en hij tevens verklaarde in België een tijdje bij zijn vader te hebben verbleven en nog steeds contact met hem heeft (DVZ-verklaring, stuk 18, p. 10; Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 7, p. 2). Temeer gezien verzoeker verklaart zelf problemen te hebben in Angola omwille van zijn problemen door zijn persoonlijke engagement in de FLEC, kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker meer weet zou hebben over, dan wel zich bij zijn vader zou informeren inzake diens problemen omwille van zijn engagement bij de FLEC en de algemene situatie van zijn familie in Cabinda.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift toegeeft dat zijn initiële verklaringen over de volledige naam van het FLEC een fout bevatten, doch niet weet of dit een vertaalfout betreft of een vergissing in zijn hoofde, wijst de Raad er op dat het niet ernstig is om na confrontatie met een negatieve beslissing louter hypothetische vertaalproblemen tijdens het persoonlijk onderhoud op te werpen, gezien uit het verweer duidelijk blijkt dat dit slechts een vermoeden betreft. De Raad acht het verder niet aannemelijk dat verzoeker zich zou vergist hebben bij het vermelden van de volledige naam van het FLEC, gezien hij omwille van zijn engagement bij deze groepering in België internationale bescherming vraagt. Van verzoeker kan worden verwacht dat hij de volledige naam van deze groepering correct kan vermelden wanneer hem hiernaar gevraagd wordt, *quod non*. Het verweer dat hij later wel de correcte naam heeft opgegeven doet geen afbreuk aan de ongeloofwaardigheid van verzoekers initiële foutieve verklaringen.

Waar verzoeker bovendien benadrukt dat hij verklaard heeft dat een enclave verwijst naar *“de mensen die het voorwerp maken van een bezetting”* en meent dat deze definitie, hoewel niet juridisch correct, relevant is indien toegepast op de Cabindese situatie, wijst de Raad erop dat verzoeker dit woord tijdens het persoonlijk onderhoud heeft gedefinieerd als *“Dat zijn personen die onder het commando staan van mensen die boven hen staan”*, hetgeen aldus verschilt van zijn definitie in het verzoekschrift en verder incorrect is. De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat *“Het woord 'enclave' zegt u duidelijk niets. U verklaart nochtans bij het begin van uw interesse voor FLEC een vorming te hebben ontvangen over de geschiedenis van Cabinda en de vorming van het FLEC en nadien veel gesproken te hebben in groepen over de Cabindese onafhankelijkheid en de mensenrechten van de Cabindezen (zie notities CGVS, p. 9, 11, 13). Het kan aangenomen worden dat, indien u er op de hoogte werd gebracht van de opeenvolgende verdragen die gesloten werden met betrekking tot Cabinda, men toch ook zou toegelicht hebben wat een 'enclave' is, zeker aangezien dit woord voorkomt in de volledige naam van de organisatie.”*

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift verder aan dat hij niet kan deelnemen aan de activiteiten van FLEC omdat deze plaatsvinden in Frankrijk en hij als verzoeker om internationale bescherming België niet mag verlaten. De Raad wijst erop dat verzoeker hiermee vooreerst niet aantoont dat hij in België geen politieke activiteiten inzake het FLEC zou kunnen ontplooiën en dat bovendien door middel van moderne communicatiemiddelen het voor verzoeker weldegelijk mogelijk is om deel te nemen aan de activiteiten van het FLEC in Frankrijk. Bovendien wijst de Raad erop dat uit zijn verklaringen blijkt dat hij evenmin op de hoogte is van de actuele situatie inzake de Cabindese onafhankelijkheidsstrijd (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 7, p. 14). Verzoekers verweer dat hij wel informatie heeft gegeven over de politieke situatie en krantenartikelen heeft neergelegd kan hieraan geen afbreuk doen. De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat *“Uw stelling dat overtuigde Cabindezen in Cabinda (en Angola) hun zeg niet kunnen doen, maar dan naar het buitenland trekken om daar actief te zijn, past u dus alvast zelf niet toe.”* Dergelijk gebrek aan interesse ondergraaft dan ook de geloofwaardigheid van verzoekers engagement voor het FLEC.

Wat de in de bestreden beslissing vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn activiteiten voor het FLEC betreft, stelt de Raad vast dat verzoekers verweer in het verzoekschrift in wezen beperkt blijft tot het louter herhalen en parafraseren van zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud over de activiteiten die hij heeft uitgevoerd. Hiermee doet hij echter geenszins afbreuk aan de pertinente, omtrent deze verklaringen gedane vaststelling in de bestreden beslissing dat: *“Uw verklaringen over uw beweerde 'activiteiten' voor FLEC - die zich blijkbaar beperkten tot veel praten op een booreiland en sporadisch in Cabinda zelf (zie notities CGVS, p. 11, 12, 13) - zijn ook allesbehalve doorleefd. Enerzijds verklaart u meermaals dat spreken over het FLEC verboden is in Angola, de mensen die het over FLEC hebben gedood worden (zie notities CGVS, p. 6, 8), anderzijds had u er zich blijkbaar helemaal geen rekenschap van gegeven dat u in de problemen kon komen en besepte u pas dat er iets aan het gebeuren was toen de mensen in de refter u op een rare manier bekeken (zie notities CGVS, p. 10-11). U verklaart nochtans zelf dat niet enkel Cabindezen op het booreiland u konden horen maar ook Angolezen en dat u er zeker van bent dat een aantal 'jongeren' zijn gaan klagen. Indien u werkelijk dacht dat praten over FLEC uw dood kon betekenen en dat de geheime dienst iedereen kan afluisteren, is het niet aannemelijk dat u, in het bijzijn van anderen, blijkbaar zorgeloos ('ik had me er geen rekenschap van gegeven dat ik in de problemen zat'; 'Op een bepaald moment in de refter bekijken de mensen je op een rare manier alsof er iets was en toen besepte ik dat er iets aan het gebeuren was') sprak over de Cabindese onafhankelijkheidsstrijd. Ook uw bewering dat jullie met de groep van het boorplatform, die u 'Juventude da Flec' noemt, een audiëntie zouden hebben aangevraagd met de Angolese president (zie notities CGVS, p. 12) tart alle verbeelding. Doorheen het hele persoonlijk onderhoud legt u verklaringen af die erop moeten wijzen dat nog maar spreken over FLEC tot de dood kan leiden. Het is dan ook allerminst aannemelijk dat, gevraagd naar wat jullie op het boorplatform wilden bereiken met jullie vergaderingen en gesprekken over Cabinda, u verwijst naar een audiëntie met de president die jullie wilden bekomen.”*

Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift bovendien zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud over hoe hij in contact kwam met het FLEC door zijn ontmoeting met generaal Zulu in 2012. Hij gaat echter voorbij aan de vaststelling dat uit objectieve landeninformatie (Landeninformatie, stuk 16, p. 1-2) blijkt dat generaal Zulu al sinds januari 2007 deel uitmaakt van het FAA en toen aankondigde dat het FLEC opgehouden was met bestaan. Dat deze generaal nog steeds sympathieën zou hebben voor het FLEC betreft aldus een blote bewering van verzoeker die niet wordt gestaafd door concrete elementen of gegevens. De bestreden beslissing oordeelde aldus terecht dat het niet aannemelijk is dat verzoeker verklaart in 2012 door een generaal van het FLEC, Zulu, in contact is gekomen met de organisatie (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 7, p. 14-15).

Bovendien oordeelde de bestreden beslissing terecht dat verzoeker een lacunaire kennis vertoont over deze generaal, gezien hij niet op de hoogte lijkt te zijn dat deze eind 2018 ontslagen werd uit het leger door de nieuwe Angolese president (*Ibid.*, p. 15; Landeninformatie, stuk 16, p. 3). Het feit dat verzoeker geen contact meer had met Zulu kan zijn lacunaire kennis hierover niet verschonen, temeer daar verzoeker in het verzoekschrift zelf aangeeft dat hij hem nog soms googelt.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift nog aan dat het loutere feit dat zijn oom bij de FAA werkt niet betekent dat hij de problemen van verzoeker kan oplossen, doch de Raad merkt op dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat zijn oom toch voldoende macht had om ervoor te zorgen dat verzoeker, hoewel hij verklaart gezocht te worden door de geheime dienst, op legale wijze met zijn eigen paspoort en een visum voor Portugal kon verlaten (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 7, p. 7; Documenten neergelegd door de asielzoeker, stuk 15, nr. 1). Hoe dan ook is de Raad van oordeel dat de vaststelling dat verzoeker op legale wijze, met zijn eigen paspoort en een Portugees visum, Angola kon verlaten, op zich reeds afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen een vrees voor vervolging te hebben door de Angolese autoriteiten.

Aldus stelt de Raad vast dat verzoekers verklaringen over de vervolgingsfeiten geheel ongeloofwaardig zijn. De door verzoeker neergelegde documenten kunnen de geloofwaardigheid van deze verklaringen niet vermogen te herstellen. Verzoekers identiteit staat niet ter discussie. Verzoeker betwist de overige motivering in de bestreden beslissing omtrent de bewijswaarde van de door hem neergelegde documenten niet in zijn verzoekschrift.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen:

“Vooreerst maakt u uw engagement voor het FLEC-FAC en voor de Cabindese onafhankelijkheidsstrijd niet aannemelijk.

U geeft aan in 2012 begonnen te zijn met uw politiek engagement en tussen mei en juni 2012 een eerste vorming te hebben gekregen van FLEC (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, dd. 13/6/2019, p. 13; hierna notities CGVS). U verklaart dat u interesse had voor FLEC omdat uw vader (en ooms) reeds bij het FLEC aangesloten waren. Eerder verklaarde u dat uw vader in 1999 Angola diende te verlaten omwille van problemen die hij had met MPLA ten gevolge van zijn activiteiten voor FLEC. Echter, gevraagd wat voor problemen uw vader dan had in Angola, blijkt u dit niet te weten en komt u niet verder dan te stellen dat hij zich 'onveilig' voelde (zie notities CGVS, p. 6). Het is niet aannemelijk dat u, die Angola eveneens zou hebben verlaten omwille van dreigende problemen door uw engagement voor FLEC, niet op de hoogte bent van wat uw vader in Angola door zijn persoonlijk engagement zou hebben meegemaakt. Ook waarom uw grootmoeder uit Cabinda is weggegaan en naar België is gekomen, blijkt u niet te weten (zie notities CGVS, p. 15). Uw interesse voor de situatie van uw familie in Cabinda blijkt miniem. Dit tast reeds de ernst van uw engagement aan.

Gevraagd naar wat FLEC-FAC is, verklaart u eerst 'Frente de Libertação do escravo de Cabinda' (zie notities CGVS, p. 9; notities tolk achteraan notities CGVS). Aan het einde van het gehoor deze vraag opnieuw gesteld, verklaart u dat het 'Frente de Libertação do enclave de Cabinda' is. Dat u er niet meteen in slaagt de naam van uw organisatie juist voluit te vermelden, tast opnieuw de oprechtheid van uw engagement aan. Er dient echter ook te worden opgemerkt dat het woord 'enclave', dat zich nochtans in de volledige naam van het FLEC bevindt en dat ook vermeld staat op het document van het FLEC dat u voorlegt, u volledig onbekend lijkt te zijn. Initieel gevraagd naar de naam van een stuk land, zoals Cabinda, dat omgeven wordt door andere landen, moet u het antwoord schuldig blijven, ook nadat de vraag werd geherformuleerd op uw verzoek (zie notities CGVS, p. 5). U verder dan uitdrukkelijk gevraagd wat een 'enclave' is, definieert u dit woord als: 'Dat zijn personen die onder het commando staan van mensen die boven hen staan.' U hierna door de protection officer gemeld dat Cabinda een enclave is, reageert u merkwaardig genoeg door te stellen: 'Juist, daarvoor strijden we. We willen onafhankelijk zijn.'

Het woord 'enclave' zegt u duidelijk niets. U verklaart nochtans bij het begin van uw interesse voor FLEC een vorming te hebben ontvangen over de geschiedenis van Cabinda en de vorming van het FLEC en nadien veel gesproken te hebben in groepen over de Cabindese onafhankelijkheid en de mensenrechten van de Cabindezen (zie notities CGVS, p. 9, 11, 13). Het kan aangenomen worden dat, indien u er op de hoogte werd gebracht van de opeenvolgende verdragen die gesloten werden met betrekking tot Cabinda, men toch ook zou toegelicht hebben wat een 'enclave' is, zeker aangezien dit woord voorkomt in de volledige naam van de organisatie.

Verder verklaart u dat u niet in Cabinda kan wonen, omdat u meteen zou gedood worden als u uw rechten opeist. U verklaart dat dat de reden is waarom 'wij' (de Cabindezen) het land verlaten en in het buitenland gaan spreken en strijden (zie notities CGVS, p.8). Echter, nergens uit uw verklaringen blijkt dat u, nadat u Angola verliet, enige activiteit had voor de Cabindese onafhankelijkheidsstrijd. U verklaart geen contact meer te hebben met iemand in Angola, in België geen politieke activiteiten meer te hebben, hoewel uw ouders nog naar bijeenkomsten van Flec gaan in Frankrijk weet u niet hoe het er momenteel aan toe gaat en u blijkt ook niet te weten hoe de nieuwe Angolese president staat ten opzichte van Cabinda (zie notities CGVS, p. 7, 14). Uw stelling dat overtuigde Cabindezen in Cabinda (en Angola) hun zeg niet kunnen doen, maar dan naar het buitenland trekken om daar actief te zijn, past u dus alvast zelf niet toe.

Uw verklaringen over uw beweerde 'activiteiten' voor FLEC - die zich blijkbaar beperkten tot veel praten op een booreiland en sporadisch in Cabinda zelf (zie notities CGVS, p. 11, 12, 13) - zijn ook allesbehalve doorleefd. Enerzijds verklaart u meermaals dat spreken over het FLEC verboden is in Angola, de mensen die het over FLEC hebben gedood worden (zie notities CGVS, p. 6, 8), anderzijds had u er zich blijkbaar helemaal geen rekenschap van gegeven dat u in de problemen kon komen en besepte u pas dat er iets aan het gebeuren was toen de mensen in de refter u op een rare manier bekeken (zie notities CGVS, p. 10-11). U verklaart nochtans zelf dat niet enkel Cabindezen op het booreiland u konden horen maar ook Angolezen en dat u er zeker van bent dat een aantal 'jongeren' zijn gaan klagen. Indien u werkelijk dacht dat praten over FLEC uw dood kon betekenen en dat de geheime dienst iedereen kan afluisteren, is het niet aannemelijk dat u, in het bijzijn van anderen, blijkbaar zorgeloos ('ik had me er geen rekenschap van gegeven dat ik in de problemen zat'; 'Op een bepaald moment in de refter bekijken de mensen je op een rare manier alsof er iets was en toen besepte ik dat er iets aan het gebeuren was') sprak over de Cabindese onafhankelijkheidsstrijd. Ook uw bewering dat jullie met de groep van het boorplatform, die u 'Juventude da Flec' noemt, een audiëntie zouden hebben aangevraagd met de Angolese president (zie notities CGVS, p. 12) tart alle verbeelding. Doorheen het hele persoonlijk onderhoud legt u verklaringen af die erop moeten wijzen dat nog maar spreken over FLEC tot de dood kan leiden. Het is dan ook allerminst aannemelijk dat, gevraagd naar wat jullie op het boorplatform wilden bereiken met jullie vergaderingen en gesprekken over Cabinda, u verwijst naar een audiëntie met de president die jullie wilden bekomen.

Ook uw verklaringen over de manier waarop u in contact kwam met het FLEC, zijn niet coherent. U verklaarde immers dat u, dankzij generaal Armando Zulu in contact kwam met FLEC, die toen (dus ergens in mei-juni 2012 toen u zich begon te engageren) nog generaal was van FLEC-FAC maar later generaal werd in de FAA (zie notities CGVS, p. 14). Echter, uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt nu dat Generaal Mauricio Amado Zulu zeker al sinds januari 2007 deel uitmaakt van de FAA en hij toen zelfs aankondigde dat het FLEC opgehouden was te bestaan. Dat hij u dan in 2012, als generaal van het FLEC geïntroduceerd zou hebben, is niet aannemelijk. Bovendien verklaarde u dat de man nog steeds generaal is in de FAA, terwijl uit informatie blijkt dat hij eind 2018 uit het leger werd ontslagen door de nieuwe Angolese president.

Uw verklaringen met betrekking tot uw engagement voor de Cabindese onafhankelijkheid en voor FLEC zijn allesbehalve geloofwaardig te noemen.

Bijgevolg kan ook geen geloof worden gehecht aan de problemen die u daardoor zou ondervonden hebben. Bovendien kan worden opgemerkt dat de problemen die u kende - hoewel u meermaals verwijst naar het feit dat spreken over FLEC en Cabinda tot de dood leidt - zeer beperkt zijn. U zou enkel via derden - uw manager, uw huisbaas, uw oom - te horen hebben gekregen dat u gezocht werd door de Angolese autoriteiten. Ondanks uw verklaringen dat Angola beschikt over een doortastende geheime dienst die er afluisterpraktijken op nahoudt en dat alles in Angola gecontroleerd wordt door MPLA (zie notities CGVS, p. 8), kregen de autoriteiten u niet te pakken, hoewel uw manager blijkbaar al sinds 2013 op de hoogte was dat u gezocht zou worden en u nog tot juni 2015 aan het werk was op het boorplatform (zie notities CGVS, p. 11).

Verder kan nog worden opgemerkt dat u, met uw eigen paspoort, onder uw eigen naam, en met een visum voor Portugal, zonder problemen Angola wist te verlaten op 13 november 2015 (zie notities CGVS, p. 7, informatie in uw administratief dossier, stempel in uw paspoort). U verklaart dat uw oom, die commandant is bij de FAA, dit allemaal voor u regelde. Indien uw oom in staat was iets te regelen voor iemand die blijkbaar door de zeer machtige geheime dienst van Angola gezocht werd, kan aangenomen worden dat hij ook voldoende macht had om in Angola zelf iets aan uw beweerde problemen te doen.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

De documenten die u voorlegt in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming wijzigen het voorgaande niet. Uw (originele) identiteitskaart en de kopie van uw Angolees paspoort bevatten identiteitsgegevens die hier niet worden in twijfel getrokken. Deze documenten tonen overigens niet aan dat u van Cabindese origine bent. Bovendien kan nog worden opgemerkt dat op uw paspoort J. als familienaam en S. F. als voornamen vermeld staan. Op uw identiteitskaart is het echter omgekeerd - zoals u ook erkent tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS (zie notities CGVS, p. 3). U kan hier echter geen verklaring voor geven. Verder legt u een kopie van het verblijfsdocument van uw beweerde vader neer. Er dient te worden opgemerkt dat dit verblijfsdocument is opgesteld op naam van M.R.B., daar waar u verklaart dat uw vader J.P.F. is (zie notities CGVS, p. 3) en uit uw identiteitskaart blijkt dat uw vader J.P. heet. Opnieuw kan u niet uitleggen waar de naamsverandering van uw vader vandaan komt. Het artikel uit 'La Libre Afrique' (dd. 12/2/2019) betreft arrestaties die in Angola hebben plaatsgevonden, maar heeft geen betrekking op u persoonlijk. Wat betreft het document (dd. 9/4/2019) van FLEC, ondertekend door mr. T., waarin wordt gesteld dat u sinds 2012 lid en propagandist bent van FLEC, kan worden opgemerkt dat dergelijke documenten slechts een bewijswaarde hebben voor zover ze ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. Bovendien zijn dergelijke documenten eenvoudig te fabriceren en na te maken."

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Er liggen geen elementen voor waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeker in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig oktober tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP